

Satu Metsämörristä

Kun Metsämörri syntyi,
oli kaunis ja lämmin päivä.
Aurinko paistoi.

Äkkiä tuli kova tuuli.
Tuli niin kova myrskytuuli,
että puiden latvat osuivat melkein maahan asti.
Tumma sadepilvi meni auringon eteen.
Ukkonen jyrisi,
ja satoi tosi paljon vettä.
Juuri silloin syntyi... METSÄMÖRRI.

Sitten sade loppui,
ja aurinko tuli esille pilven takaa.
Metsämörri makasi maassa sammaleiden päällä.
”Hoi kolikok!”, Metsämörri huusi iloisesti.
Kaikki metsän eläimet tulivat Mörrin luo.

Mutta Metsämörrillä ei ollut vaatteita.
Siksi eläimet alkoivat tehdä niitä hänelle.
Jokainen auttoi omalla tavallaan.
Linnut toivat lehtiä metsän puista.
Hämähäkit kiirehtivät kutomaan lankaa,
ja muurahaiset kantoivat pitkiä havunneulasia.
Niistä syntyi hienoa kangasta.
Mittarimadot mittasivat sitä,
ja vesimittarit auttoivat ompelemisessa.
Pian Mörrin puki päälleen ihanat ja pehmeät vaatteet.
Vaatteet olivat vihreät kuin sammal.

Myyrät ja metsähiiret leikkasivat ohuita puun juuria hampaillaan.
Ne tekivät juurista hienon hännän Metsämörrille.
Mörrillä täytyy olla häntä,
että hän voi lakaista luonnon puhtaaksi.

Metsämörri oli tosi iloinen,
koska hänen uudet vaatteensa olivat hienot.
Mörri meni puron luo
ja katsoi vedestä omaa kuvaansa.

Koivusta oli pudonnut valkoinen pala tuohta.
Metsämörri teki siitä itselleen hatun
ja laittoi sen päähänsä.
Teeri-linnulta putosi sulka maahan.
Mörri yritti ottaa sen,
mutta sulka putosi vesilammikkoon.
”Voi, voi, voi!” sanoi Metsämörri.
Mörri kuivasi sulkaa puolukoiden lehdillä.
Puolukoista tarttui punaista väriä sulkaan.
”Katsokaa, punainen sulka! Se on hieno!” sanoi Metsämörri.
Mörri kiinnitti sulan hattuunsa.

Metsämörri käveli metsässä eteenpäin.
Hänellä ei ollut kenkiä,
ja maassa oli tikkuja.
Ne pistivät Mörrin jalkoihin kipeästi.
”No, kyllä siihen tottuu”, ajatteli Mörri.

Metsämörrin edessä oli mäki.
Mäen päällä oli pieni talo.
Siellä asui perhe,
jossa oli kaksi lasta.
Lasten nimet olivat Timo ja Anne.

Lapset kuulivat, kun Mörri huusi: ”Hoi kolikok!”
He menivät heti ulos katsomaan, mistä ääni kuului.
Lapset hämmästyivät,
kun he näkivät Metsämörrin.
He katsoivat Mörriä pitkän aikaa ihmeissään.

Sitten Anne sanoi Timolle:
”Metsämörrillä ei ole kenkiä,
ja siksi tikut sattuvat hänen varpasiinsa metsässä.
Timo, sinä voit antaa omat kenkäsi Metsämörrille.”
Timo haki sisältä kengät
ja antoi ne Mörrille.

Nyt Metsämörrillä oli kaikki, mitä hän tarvitsi.

Metsämörri asuu metsässä.
Mörri haluaa näyttää lapsille,
mitä metsässä on.
Mörri haluaa kertoa lapsille,
että metsä on tärkeä.

